अभिकम् 10 A. To love, desire; कः स्त्रियमभिकामयमानां नाभिनन्दति Dk. 88; न च कामसंपदभिकामयते Ki. 18. 23.

अभिकाम *a*. [कम्-अच् or अभिवृद्धः कामो यस्य] Affectionate, loving, desirous, wishing for, इष्टमस्माकमत्यन्तमभिकामं च नः सदा (ब्रह्मन्) Mb. 6. 76. 2. lustful, with the object of love in acc. or in comp.; याचे त्वामभिकामाहम् Mb. कामाभिकाममनु यः प्रपतन्प्रसङ्गात् Bhāg. 7. 9. 28. **-म** 1 Affection, love. -2 Wish, desire. **-मम्** *ind*. Longingly, with desire.

अभिकामिक *a*. Voluntary; गतिं जिगीषतः पादौ रुरुहातेऽभिकामिकाम् Bhāg. 2. 10. 25.

अभिकम्प् 1 A. To shake or tremble violently. *-Caus*. 1 To stir, shake. -2 To allure, entice.

अभिकम्पनम् Shaking violently; alluring.

अभिकर्षणम् A farming implement; Mb. 3.

अभिकाङ्क्ष् 1 U. 1 To ask, request; long for, wish or desire for.

अभिकाङ्क्षा Wish, desire, longing.

अभिकाङ्क्षिन् *a*. Longing, wishing; (ब्रह्मवादिनः) न राज्ञः प्रतिगृह्णन्ति प्रेत्य श्रेयोऽभिकाङ्क्षिणः Ms. 4. 91.

अभिकृ 8 U. 1 To make, render, do; कुरुक्षेत्रे निवेशमभिचक्रतुः Mb. -2 To do with reference to, for the sake of, or in behalf of. -3 To procure, get, obtain, effect.

अभिकरणम् 1 Effecting, doing. -2 A charm, incantation.

अभिकृतिः *f*. N. of a metre containing 100 syllables.

अभिकृत्वन् *a*. (*m*. °त्वा; *f*. °त्वरी) Magical; a magician or spirit.

अभिक्रतु *a*. [आभिमुख्येन क्रतुर्युद्धकर्म यस्य] Haughty, very powerful (बलीयस्) (as an enemy), अथाभवद् दमिताऽभिक्रतूनाम् Rv. 3. 34. 10.

अभिक्रन्द् 1 P. To shout at, roar at; neigh at.

अभिक्रन्दः A shout, roar.

अभिक्रम् 1 U., 4 P. 1 To step or go near to approach; तमभिक्रम्य सर्वेऽद्य वयं चार्थामहे वसु Mb. -2 To roam over, wander, pass or walk over. -3 To attack, assail, fall upon. -4 To undertake, begin; to set about, prepare; गमनायाभिचक्राम Rām. *-Caus*. To bring near.

अभिक्रमः 1 Beginning, attempting, an undertaking; नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते Bg. 2. 40. -2 A determined attack or onset, assault, onslaught. -3 Ascending, mounting.

अभिक्रमणम्, -क्रान्तिः *f*. Approaching, attacking &c. = अभिक्रम above; पुण्ड्रदेशे° Dk. 92.

अभिक्रान्तिन् *a*. [इष्टादिगण] 1 One who has approached or undertaken or begun. -2 Skilled or versed in, conversant with (with loc.).

अभिक्रुश् 1 P. 1 To cry out at, call out to. -2 To call out (to one) in a scolding manner; अन्योन्यमभिचुक्रुशुः Mb. -3 To weep over, lament with tears, bemoan.

अभिक्रोशः 1 Calling out, crying. -2 Reviling, censure.

अभिक्रोशकः 1 One who calls out; a reviler, calumniator. -2 A herald.

अभिक्षत्तृ *a*. Ved. A murderer, killer, destroyer.

अभिक्षद *a*. [क्षद्-अच्] Ved. A destroyer; अभिक्षदामर्यमणं सुशेवम् Rv. 6. 50. 1.; giving without being asked (?)

अभिक्षिप् 6 P. 1 To throw or fling at (as the lash of a whip at a horse); to insult. -2 To excel; अभिक्षिपन्तमैक्षिष्ट रावणं पर्वतश्रियम् Bk. 8. 51.

अभिक्षिप्त *p. p*. Thrown, surpassed.

अभिख्या 2 P. Ved. 1 To see, perceive, view. -2 To be gracious, look graciously. *-Caus*. (°ख्या...ख्यापयति) To tell, declare, make known, proclaim; कलहकण्टक इत्यभिख्यापिताख्यः Dk. 136; 171; Ms. 8. 205, 9. 262.

अभिख्या *a*. [कर्तरि क्विप्] Going towards; well-known, celebrated. **-ख्या** [ख्या-अङ्] 1 (*a*) Splendour, beauty, lustre; काम्याभिख्या तयोरासीद् व्रजतोः शुद्धवेषयोः R. 1. 46; सूर्यापाये न खलु कमलं पुष्यति स्वामभिख्याम् Me. 82; Ku. 1. 43; 7. 18. (*b*) A gracious look; अभिख्यानो मघवन्नाधमानान् Rv. 10. 112. 10. (*c*) Look, view, appearance, aspect (Ved.). -2 Telling, declaring. -3 Calling, addressing. -4 A name, appellation. -5 A word, synonym. -6 Fame, glory; notoriety (in a bad sense); greatness (माहात्म्यम्). -7 Intellect (Nir.). अभिख्या-कीर्ति-माहात्म्यनामशोभास्वपि स्त्रियाम् Nm.

अभिख्यात *p. p*. Become or made known; celebrated; °दोषः Y. 3. 300.

अभिख्यातृ *a*. Ved. Looking, supervising, Superintending; Rv. 4. 17. 17.

अभिख्यानम् Fame, Glory.

अभिगम् 1 P. 1 To go to, go near to, approch (with acc.); एनमभिजग्मुर्महर्षयः R. 15. 59; Ki. 10. 21; मनुमेकाग्रमासीनमभिगम्य महर्षयः Ms. 1. 1; 11. 100. -2 To follow; go after; अनुरागाद्वने रामं दिष्ट्या त्वमभिगच्छसि Rām. -3 To find; meet with (casually or by chance). -4 To cohabit; have sexual intercourse (with man or woman); अभिगन्तास्मि भगिनीं मातरं वा तवेति ह Y. 2. 205; अभ्यगच्छः पतिं यत्त्वं भजमानम् Mb.-5 To take to, undertake, betake oneself to. -6 To get, to share in; be subject to; निद्रामभिगतः Rām.-7 To conceive, apprehend, understand, comprehend. *-Caus*. 1 To cause to go to or approach; take, convey; send; Dk. 102. -2 To cause to apprehend; explain, teach.

अभिगन्तृ *a*. One who approaches or has intercourse (with a woman); one who understands &c.